

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 61P/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521201913
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daša Štefániková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521201913.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. Q., narodené XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matky - W. X. Q., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom N. 2, XXX XX Z., a otca - W. Q. Q., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom N. 2, XXX XX Z., zastúpený - AK ZAHRADNIK & Spol. s. r. o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 36 854 930, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie tohto znenia:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom: G. Q., narodené XX.XX.XXXX, každý nepárny kalendárny týždeň v roku v sobotu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 14:00 hod. do 18:00 hod., a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorým je úprava styku otca s maloletým.

Miestom prevzatia a odovzdania maloletého bude bydlisko matky.

Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

III. Otcovi súd u k l a d á povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci úpravy styku k maloletému dieťaťu: G. Q., narodené XX.XX.XXXX, do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom zo dňa 04.05.2021, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.05.2021, sa otec domáha nariadenia neodkladného opatrenia tohto znenia: „Otec je oprávnený stykať sa s maloletým G., nar. XX.XX.XXXX každý nepárny týždeň od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod.“

2. Návrh otec odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, spis. zn.: 22P/136/2019 zo dňa 22.05.2020 bolo manželstvo rodičov rozvedené a súčasne schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej je maloletý zverený do starostlivosti matky a styk s maloletým nie je upravený. Už počas rozvodového konania bol medzi rodičmi spor ohľadom starostlivosti o syna. Matka nebola ochotná súhlasiť s tým, aby mal otec určený styk so synom. So zverením syna do starostlivosti matky otec vzhľadom na jeho útlý vek súhlasil, avšak dúfal, že bude mať kontakt s maloletým zachovaný. V rozvodovom konaní otec súhlasil aj s tým, že styk s maloletým nebude upravený, pretože veril, že keď budú rodičia rozvedení, zlepši sa rodičovská komunikácia. Žiaľ, na strane matky nedošlo k zmene, táto odmieta akýkoľvek kontakt so synom bez jej prítomnosti, sama je pritom ochotná sa s otcom stretnúť len veľmi zriedka, väčšinou cca jedenkrát za mesiac. Matka sa domnieva, že keď jej bol syn zverený do starostlivosti, znamená to, že

ona určuje či a na ako dlho sa synom môžem stretnúť. Matka síce posielala fotky syna, občas napíše informácie o synovi a niekoľkokrát umožnila párminútový videohovor, avšak v osobnom kontakte so synom otcovi bráni; je ochotná umožniť stretnutie len na pár hodín, vonku na ihrisku a v jej prítomnosti. V elektronickej komunikácii otca obviňuje, že sa o syna nezaujímam, prípadne že je násilník, nebezpečný človek, nevypočítateľný, duševne chorý a pod. V deň svojho odchodu zo spoločnej domácnosti dokonca na otca zavolať polícia a nepravdivo tvrdila, že ju otec fyzicky napadol. V zásade sa matka inak správa osobne (keď styk so synom stále odmieta) a inak v elektronickej komunikácii, keď sa snaží vyvolať dojem, že v styku so synom nebráni a že skutočnosť, že sa so synom otec nevidá, je jeho voľba, čo nie je pravda. Až do rozvodu manželstva rodičia žili v spoločnej domácnosti (ktorú matka so synom opustili až 01.07.2020) a otec som sa na starostlivosti o syna podieľal v rovnakom rozsahu ako matka (syna od narodenia kúpala, prebaľovala, ukladala na spánok, pripravoval mu stravu a krmil ho, trávil voľný čas, spočiatku chodieval kočíkovať, neskôr sa spolu hrávali na záhrade, večer mu čítal rozprávky). Kým trvala spoločná domácnosť rodičov, matka nič nenamietala proti otcovej starostlivosti o syna, nechala otca starostlivosť o maloletého vykonávať samého, kým ona sa venovala vlastným aktivitám. Matka otcovi začala zasahovať do vzťahu so synom po tom, ako sa zhoršil aj manželský život a po rozvode otcovi začala vyčítať rôzne absurdné, resp. neexistujúce problémy (napríklad jej prekážala rýchlosť, akou otec viedol kočík so synom po ulici). Na tieto obvinenia sa otec snažil nereagovať, aby sa vyhol hádke. Od matkinho odchodu zo spoločnej domácnosti po rozvode nášho manželstva otec ani raz nebol so synom sám a ani raz s ním ani sám netelefonoval. Keď sa dožaduje stretnutia so synom bez matkinej prítomnosti, matku mu povie, že styk so synom mu umožní len keď jej to prikáže súd. V čase, keď otec dúfal, že postupne bude možné sa s matkou dohodnúť na nejakom rozumnom rozvrhu styku, otec súhlasil so stretnutiami v jej prítomnosti, avšak tieto stretnutia nefungujú a navyše sú veľmi stresujúce pre všetkých. Maloletý vníma napätie, ktoré medzi rodičmi existuje a niekedy je nesvoj. Od minulého roku celkovo takto prebehlo asi 10 stretnutí, z ktorých väčšina sa niesla v tom duchu, že matka otca obviňovala z rôznych neexistujúcich vecí, vulgárne mu pred synom nadávala (čo robila aj počas manželstva), vyhrážala sa otcovi napríklad vyhodením na ulicu alebo obratím o majetok, nakoľko sa aktuálne rodičia súdia aj o vyporiadanie BSM. Na vyvolanie konfliktu matke stačila úplná drobnosť, napríklad si všimla, že otec má nový mobil, alebo jej dostatočne rýchlo neodpovedal na nejakú otázku o jeho živote. Matka otcovi pred synom napríklad vynadala, že mu na meniny priniesol podľa jej názoru príliš lacný darček (iba čokoládu). Stretnutia sa musia uskutočňovať výlučne vonku (iba raz súhlasila, že budú so synom vnútri v dome s tým, že otec so synom museli byť v tej istej miestnosti ako matka a hrali sa de facto pod jej dozorom - matka celý čas sedela na sedačke a pozorovala). Z toho dôvodu matka pre zlé počasie už dohodnuté stretnutie zrušila, a teda otec syna nevidel. Keďže matka neumožňuje kontakt otcovi so synom bez jej prítomnosti a stretnutia v jej prítomnosti trvajú len niekoľko hodín, otec nemá možnosť umožniť synovi kontakt so starými rodičmi a s ďalšími blízkymi z otcovej strany. Otcovi rodičia žijú v N., jeho otec je ťažko chorý, preto nemôžu pricestovať (hoci aj keby pricestovali, nie je pravdepodobné, že vnuka vôbec uvidia). Otcova matka a jeho sestra, ktorá je synovou krstnou mamou, videli maloletého iba raz v jeho živote, keď mal 3 mesiace, otcov otec maloletého nevidel nikdy, pretože matka odmietla cestovať do N. a v súčasnosti otcovi maloletého ani nedá do starostlivosti na dobu, ktorá by otcovi umožnila čo i len na 1 deň cestovať do N.. Matka otcovi výslovne uviedla, že mu zakazuje cestovať so synom na návštevu za rodinou. Keď bol otcov švagor v Z., matka odmietla umožniť čo i len krátke stretnutie so synom, hoci syn mal v daný deň meniny. Otec má za to, že takáto situácia, keď dieťa nie je v kontakte s jedným z rodičov, nie je v záujme maloletého dieťaťa. Maloletý má právo na starostlivosť oboch rodičov, čo matka nedokáže rešpektovať a garantovať. Rola matky a otca sú v živote dieťaťa nenahraditeľné. V prípade, že obaja rodičia sú schopní výkonu riadnej starostlivosti o maloletého a maloletý má vybudovaný s oboma dobrý vzťah, je namieste upraviť styk s druhým rodičom, pokiaľ možno v čo najširšom rozsahu. Maloletý, ktorý bol zvyknutý na otcovu každodennú prítomnosť a otcovu starostlivosť, sa z rozhodnutia matky zo dňa na deň ocitol v situácii, keď nemá v živote otca. Otec nemá kontakt s maloletým ani v nevyhnutnom rozsahu. Rodičia sa nevedia dohodnúť ani na minimálnom styku s maloletým; krátke stretnutia na verejnosti za prítomnosti matky a iba v dobrom počasí nie je možné považovať za plnohodnotný styk otca a dieťaťa. V súčasnej situácii otec nemá nijakú možnosť podieľať sa na výchove syna. Konanie matky, ktorá otcovi neustále bráni v styku so synom, narušuje otcov vzťah so synom do takej miery, že tu existuje dôvodná obava, že syn otca prestane vnímať ako otca/rodiča, teda ako osobu, ktorá ho vychováva, stará sa o neho a poskytuje mu zázemie a bezpečie, a začne ho vnímať ako kamaráta, resp. ako cudziu osobu, ktorá ho občas príde navštíviť. Otec sa obáva, že si maloletý začne myslieť, že otec ho nemá rád a že nemá otca. Táto situácia trvá už veľmi dlho, de facto od 01.07.2020, a nezlepšuje sa, resp. matka nie je ochotná umožniť otcovi styk so synom bez jej prítomnosti ani na veľmi krátky čas. S matkou sa otec opakovane pokúšal dohodnúť mimosúdne

aspoň na minimálnom styku v rozsahu, tak, aby táto dohoda bola v záujme maloletého, avšak k dohode nedošlo Matkina požiadavka, aby sa otcov styk s maloletým uskutočňoval výlučne v jej prítomnosti, vonku na verejnosti v rozsahu maximálne pár hodín, nie je dôvodná. O syna sa otec vie plnohodnotne postarať - robil to od jeho narodenia; syn je v jeho prítomnosti rád, je spokojný, vie, že je jeho otcom, jeho blízkou osobou a cíti sa v jeho blízkosti bezpečne. Súčasná situácia, keď sa otec so synom nestretáva, je umelo a účelovo navodená matkou, ktorá otcovi viackrát povedala, že verí, že si syn zvykne na otcovu neprítomnosť a jej to bude vyhovovať. S poukazom na uvedený skutkový a právny stav vecí, otec navrhuje, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle ním žiadaného petitu.

3. K návrhu otec pripojil tieto listinné dôkazy: plnomocenstvo; elektronickú komunikáciu medzi rodičmi; rodný list maloletého dieťaťa: G. Q., narodené XX.XX.XXXX; rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P 136/2019-82 zo dňa 22.05.2020.

4. Ďalej bolo zistené, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. č. k. 22P 136/2019-82 zo dňa 22.05.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2020, bolo manželstvo rodičov maloletého G. rozvedené a ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností účastníkov súd na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu v nasledujúcom znení: W. G. Q., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne a to vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky.

5. Ďalej bolo zistené, že uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P 91/2020-39 zo dňa 27.08.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2020, súd návrh manželky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala úpravy styku otca s maloletým za je prítomnosti každý kalendárny týždeň v sobotu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod., a to na čas do právoplatnosti rozhodnutia o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, zamietol.

6. Ďalej bolo zistené, že iné konanie ohľadne maloletého na tunajšom súde vedené nie je.

7. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ účinný od 01.07.2016 pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

16. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

17. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

18. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

19. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

20. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

21. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. Základom pre nariadenie neodkladného opatrenia je absencia vážnejších pochybností o jeho dôvodnosti. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov.

22. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

23. Súd konštatuje, že rodičia maloletého nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, styk otca s maloletým doposiaľ upravený nebol, tento je na základe rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 22P 136/2019-82 zo dňa 22.05.2020 zverený do osobnej starostlivosti matky, styk sa realizuje za prítomnosti matky na detskom ihrisku v Čunove, a to na nepravidelnej báze. V danom konaní ide o dieťa vo veku takmer troch rokov, ktorého rodičia prestali spolu žiť v jednej domácnosti od 01.07.2020 a otec podľa svojho tvrdenia maloletého videl od 01.07.2020 desaťkrát. Medzi rodičmi pretrvávajú konflikty a nie sú schopní sa riadne dohodnúť ani ohľadom styku otca s maloletým, keď matka vo všetkých doposiaľ vedených konaniach otca prezentovala ako nezodpovedného, keď rodičia podávajú na seba trestné oznámenia.

24. Keďže neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru

neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končeneho rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti práva (nároku), ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hrozacej ujmy a aby neboli závažné pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy.

25. Súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Dieťa má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ktorú nie je možné podmieňovať splnením podmienok. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj svojho dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Súd dáva do pozornosti obom rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní súd rovnako zohľadňoval. Dieťa na svoj harmonický rozvoj potrebuje lásku a porozumenie, malo by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa si želá, aby sa jeho rodičia pred ním nehádali, aby boli navzájom k sebe i k nemu aspoň tak zdvorilí, ako sú k ostatným ľuďom a ako to aj od neho vyžadujú. Podmienkou efektívneho rodičovstva nie je, aby sa rodičia mali radi, aby sa všetko vrátilo do koľaj, keď konflikty medzi nimi neboli. Stačí, keď konflikty zminimalizujú tak, aby sa mohli o deti riadne starať. Teda dôležité je prestať pokračovať v konflikte, ideálne vzťahy medzi rodičmi nemusia byť. Dieťa nereaguje len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe. Predovšetkým rodičia sú jeho rozhodujúcim vzorom, popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné deti a nepoužívali ich ako nástroj vzájomného boja. Súd rodičom odporúča, aby spoločne vyhľadali odbornú pomoc, aby sa naučili spolu vecne a správne komunikovať, pričom nezhody nebudú prenášať na svoje dieťa a neurobia z neho objekt svojich nezhôd.

26. S ohľadom na obsah návrhu, ako aj priložených dôkazov, súd pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia vo veci úpravy pomerov k maloletému G. čo do úpravy styku, na základe ktorého súd zabezpečí otcovi kontakt s maloletým, aby nedochádzalo k vzájomnému odcudzeniu medzi dieťaťom a otcom, keďže rodinnú situáciu maloletého dieťaťa je nevyhnutné zastabilizovať. Súd konštatuje, že vzťahy medzi rodičmi sa javia ako výrazne narušené a ohľadne styku sa nevedia riadne dohodnúť, keď matka styk otca s maloletým podmieňuje svojou prítomnosťou, podmienkou realizácie styku na verejnosti a aj počasím. Otec v zmysle uvedeného má výrazne zredukované možnosti byť v plnohodnotnom kontakte s maloletým v takej miere, aby nedošlo medzi ním a maloletým k deformácii ich vzťahu a vzájomnému odcudzeniu.

27. Súd v predmetnej veci poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Treba zdôrazniť, že rodič má právo sa s dieťaťom stýkať, nie je to však jeho povinnosť a nemožno ho k tomu nútiť. V Dohovore o právach dieťaťa v čl. 18 ods. 1 je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku by súd preto nemal ignorovať ani záujmy dieťaťa, ale ani opodstatnené pracovné, či iné povinnosti rodičov. Rodičia maloletého dieťaťa by sa v záujme dieťaťa mali predovšetkým na úprave styku rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, dohodnúť. Až následne, ak takáto dohoda nie je možná, upraví styk rodiča s maloletým dieťaťom súd, pričom je povinný prihliadnuť predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby k rodičom, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia.

28. V tejto súvislosti má súd za to, že je nepochybné že konflikty rodičov a z nich vyplývajúce následky negatívne vplývajú na maloleté dieťa, a preto aj súd apeluje na rodičov, aby uprednostnili rodičovskú dohodu. Zákon preferuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. O styku rodičov s maloletými deťmi rozhodne súd vtedy, ak sa rodičia o tejto otázke nedohodnú. Zákon nepredpisuje rodičom obsah dohody o úprave ich styku s maloletými deťmi a nepredpisuje pre túto dohodu žiadne náležitosti a neukladá ani žiadne obmedzenia, ako ani nepredpisuje obsah výroku rozhodnutia súdu, ktorým tento rozhodne o úprave styku rodičov s maloletými deťmi, a ani ho iným spôsobom v jeho rozhodovaní o tejto otázke nijako neobmedzuje.

29. Nakoľko sa styk otca s maloletým riadne nerealizuje, pričom medzi rodičmi pretrvávajú konfliktné postoje a rodičia nie sú schopní sa dohodnúť ohľadne úpravy styku, existuje v danom prípade obava, že dochádza k ohrozovaniu záujmu maloletého dieťaťa a súd je povinný poskytnúť maloletému dieťaťu tú najvyššiu ochranu, a to i na úkor jeho rodičov. Takáto dočasná úprava je v súlade s najlepším záujmom maloletého G. pri zachovaní práv a oprávnených záujmov tak maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodičov. Súd chrániac záujmy maloletého z dôvodu hrozby vzájomného sa odcudzenia s otcom, ako aj z dôvodu, že maloletý je účastní na rodičovských konfliktoch (je nástrojom v rámci ich konfliktu), rozhodol v zmysle výroku rozhodnutia.

30. V danom prípade mal súd za to, že na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd upraví styk otca s maloletým dieťaťom, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, boli splnené podmienky, keďže otec nemá zabezpečený riadny kontakt s maloletým synom. Daný stav nie je jednoznačne v záujme maloletého, keď môže viesť k deformácii ich vzájomného vzťahu s otcom, čo nepochybne môže mať negatívny vplyv na jeho zdravý psychický vývin, zároveň medzi rodičmi nebude prebiehať konflikt vo veci styku a súdom určenou úpravou styku dôjde k zastabilizovaniu pomerov maloletého dieťaťa. Za zohľadnenia uvedeného súd dospel k záveru, že je potrebné s ohľadom na rodičovský konflikt upraviť styk otca týmto spôsobom. Súd dodáva, že rodičovský konflikt nemôže pre dieťa znamenať neistotu v jeho prirodzených väzbách na oboch rodičov a ani to, že sa stane nástrojom boja v ich rukách. Obaja rodičia by si mali uvedomiť, že sú pre svoje maloleté dieťa prirodzenou súčasťou jeho života a obaja (tak matka, ako aj otec) majú v jeho živote nezastupiteľnú úlohu.

31. Súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je rozhodnutie vo veci samej, pričom neodkladným opatrením sa v krátkom čase (bez realizácie dokazovania) upravujú vzájomné práva povinnosti na nevyhnutný čas v obmedzenom rozsahu. Neodkladné opatrenie slúži iba na nevyhnutný čas v obmedzenom rozsahu. Preto súd v tejto súvislosti má za to, že nariadené neodkladné opatrenie je v záujme maloletého G., slúži na zastabilizovanie rodinnej situácie, ako aj je v súlade s rešpektovaním práva na styk maloletého dieťaťa s druhým rodičom - otcom. Súd apeluje na oboch rodičov, aby sa snažili riešiť vzniknutú rodinnú situáciu a nezneužívali svoje dieťa v tomto boji a nepoužívali ho ako „nástroj“ pre ich vzájomný „boj“, z ktorého potom vyplynú vyhrotené situácie negatívne vplyvajúce na maloleté dieťa.

32. Neodkladným opatrením súd upraví styk rodiča, ktorému druhý rodič neumožňuje styk s dieťaťom v rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu dieťaťa a rodiča, v rozsahu primeranom dennému režimu dieťaťa a jeho rodičov. Takúto mieru kontaktu otec s maloletým G. v zmysle výroku rozhodnutia bude mať zabezpečenú aj s ohľadom na denný režim dieťaťa. Súd mal za to, že vzhľadom na útlý vek maloletého, keď doposiaľ trávil s otcom čas len niekoľko hodín denne za prítomnosti matky, úprava styku neodkladným opatrením aj s prespaním maloletého u otca by nebola v záujme maloletého, keď je potrebná postupná separácia maloletého od matky. Zároveň mal súd za to, že až v konaní vo veci samej, ak takéto bude iniciované, súd vykoná rozsiahle dokazovanie a až na základe výsledkov dokazovania, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia, bude možné posúdiť, či celodenná starostlivosť otca o maloletého vzhľadom na jeho vek bude zabezpečená v takej miere, aby mohol otec stráviť čas s maloletým počas celého dňa so zabezpečením všetkých jeho potrieb a zohľadnenia jeho denného režimu. V rámci súdom upravenej úpravy styku bude mať otec dostatočný časový priestor na to, aby s maloletým mohol plnohodnotne stráviť čas.

33. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím súdu. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. V prípade zmeny pomerov či okolností na strane dieťaťa, má každý z rodičov, v prípade opätovnej zmeny osobných pomerov právo podať na súd aj nový návrh, za predpokladu splnenia podmienok na takúto úpravu, keďže toto rozhodnutie súdu nezakladá prekážku už rozhodnutej veci, resp. v prípade ak sa rodičia nebudú vedieť dohodnúť na pravidelnom rovnocennom styku otca s maloletým návrh na neodkladnú úpravu styku, vychádzajúci z možností rodičov a režimu maloletého dieťaťa, ktorý súdu v tomto štádiu konania nie je detailne známy, ako aj s ohľadom na matkine uvádzané nedostatky otca v starostlivosti o maloletého v predchádzajúcich konaniach.

34. Podľa § 336 ods. 1 veta prvá CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu (v danom prípade návrh) vo veci samej.

35. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

36. Z dôvodu, že neodkladné opatrenie bolo nariadené na návrh otca pred začatím konania vo veci samej, súd uložil navrhovateľovi povinnosť podať meritórny návrh v primeranej lehote obsiahnutej vo

výrokovej časti tohto uznesenia. Pokiaľ takýto návrh v určenej lehote navrhovateľ nepodá, súd bude postupovať v súlade s ustanovením § 336 ods. 3 CSP.

37. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy /§ 125 ods. 3 CSP/.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované /všeobecné náležitosti podania/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 1,2, CMP/.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 383 a nasl. CMP.